

SELECCIÓ DE POEMES

(Fragments)

■ Cuixes al vent i sexe ben ofert,
carn lilosa i vermella badant-se:
el triangle punxegut que crema, ert,
demana a crits enfonys i xarrupades.

Pell tendra de setí
el gland irradiant:
xuclaré en l'oberta exclètxa
fins al plaer delirant.

Carme Cabús. *69 epigrames eròtics.*
EMBOSCALL.
Vic, 2005.

UNA MOSTRA

■ Camí sense llum.
Ausiàs reposa dins
la pedra negra.
Ell ja no pot ser aquell,
nosaltres tampoc podem.

Avances i vas
aprenent a poc a poc
a ser ja ningú.

Antoni Defez. *Els haikús de Ciutat Vella.*
Premi de Poesia Ciutat de València 2003.
BROMERA. Alzira, 2005.

CAMPS D'EXISTENCIARIS

■ Una font d'aigua en el camí
violes pròpies, romaní,
la vida a roda i un patir,
arbres que volten l'entrada del jardí.
Llibres, imatges, persones, homenatges,
paraules sinceres atorgades als vents
llacades amb la força de la Teva força.
(I tanmateix la maror persisteix).

Xavier d'Edimburg. *La dansa del rampell*
(*Poètica fringede realisme existencial*).
CONDUCTA EDITORS. Barcelona, 2004.

CRONOS DEVORA LA VIDA

■ Cronos devora la vida
als cels tenyits de granat.
Flamejant de sang calenta
clamen a tots els confins.

Torna Cassandra al silenci
en la veu que l'ha invocat.

Rosa Fabregat. *Roses de sang.*
PAGÈS EDITORS. Lleida, 2005.

ASSIMILADOR INCAPAÇ

■ Tot i que quatre vegades cada dia,
durant molts anys escolars,
hagis passat pel call de Palma
fent la llançadora amb la muntanya de Sió

i ben contracorrent t'hagis sentit solidari
amb els portadors d'aquells llinatges,

per molt que gosis fer tantes càbales,
tu -que tant has practicat idiomes-
no parles el llenguatge de Canaan
ni tan sols el jiddisch del Shetel.

Bartomeu Fiol. *Càbales del call.*
Premi Carles Riba 2004.
PROA. Barcelona, 2005.

JULIETA

■ Busco l'última sortida a tu,
amor impossible íntima Julieta,
que em toques amb la punta dels dits
i t'acuses de castigar el sentiment,
segretar-lo en plena crema,
abans de tacar-te amb la vainilla
del cucurutxo valencià de la Rambla
mentre em fas un petó amb pessigolles
i em dius que encara no em vols subestimar.
Rius davant el titellaire
que entreté els nens que et miraven les cames,
les cames depilades que t'avergonyeix ensenyar.

David Castillo. *Menta i altres poemes.*
L'ESGUARD. Santa Coloma de Gramenet, 2005.

PRIMERA REFLEXIÓ

■ Lluny de les arrels dels xiprers
viure no és la pregunta.
M'he vist d'aigua i el matí l'he vist de sorra.
Massa cops m'ha calgut una resposta
com per creure que podia entrevistar la vida.
De la realitat, n'he trobat succedanis,
veritats tan fràgils que les he pogut entendre:
fràgils com jo.

Teresa Colom. *Elegies del final conegut.*
ABADIA EDITORS. Saldes, 2005.

RAMON GUILLEM

AMANT

■ Amant,
si un dia has de perdre l'amor
no perde també el mar!
Que en tota ona
hi ha un secret amagat:
l'eco vibrant d'una follia indefinible,
un pou de llum inesgotable:
és l'aigua, l'aigua del cos que sempre torna.

Ramon Guillem. *Celebració de la mirada.*
Premi Vicent Andrès Estellés.
TRES I QUATRE. València, 2005.

ARQUITECTURA DE LA LLUM

■ No cal el volum del palau
ni la cambra dels reis,
sinó el vidre a la llum,
els jardins a la llum,
la biblioteca a la llum,
les rutes a la pedra
on neix el volum de la llum.

Vicenç Llorca. *Ciutats del reis.*
Premi Benvingut Oliver.
PERIFÈRIC EDICIONS. Barcelona, 2005.

GARE DE LYON

■ Aquesta nit el tren m'agafa de viatge
i em porta a l'altra banda del país.
Sóc l'estranger que espera llargament
i, entre la gent eixida de la fosca,
amb mi porte la port, desconegut.

Joan Mahiques Climent. *Ha passat un estranger.*
Premi Martí Dot.
VIENA EDICIONS. Barcelona, 2005.

AMB LA SEQUERA

■ Quan, irada la sang, a la fi em mori,
excavau una fossana soberga
per enterrar-hi a fons la meua ràbia.
I a mi deixau-me dessecar al sol,
de la sequera extensa solidari.

Víctor Gayà. *Com la sequera.*
MOLL.
Palma, 2004.

GOIGS DE SANT GALDERIC
(Fragment)

■ El treball que us honorava
és un deure i és un dret:
Déu el Pare treballava
i treballa a goig complet.
Tots som reis en senyoria;
no hi ha esclaus de cap cacic.

Amb l'estany que hi ha a la vora
és Graugés un paradís
on la fauna i on la flora
fan el viure més feliç.
Si de l'aigua tot naixia,
pel baptisme es trenca el dic.

Climent Forner. *De cim en cim*
(*Goigs i auques populars*).
EDICIONS DE L'ALBÍ. Berga, 2004.

(Fragment)

■ Vinga l'aigua un cop i un altre,
diàstole d'escuma guiada pel far
de llavis -dits, quatre- avall i amunt
un cop i un altre grapejant, assedegada,
aquest cos de sorra i petxina esmicolada
manllevant els minerals prehistòrics
o el temps -tan gran cosa- marxant
novament on la sal ja no alimenta nafragis.

Joan Carles González Pujalte. *Diàstole.*
MARCH EDITOR. Vallbona de les Monges, 2004.

(Fragment)

■ filferros entre dansa en molí
una iaia nua
litúrgies documents concauses
se sentència de la vall
hi travessa
garlar fosquet incongruents
al capçal del llit
un balanç en podrà resultar
a plaça de llucets
profetarro
carotes
funerals com a becs
en ser-me mostra
ben fluixet els maquis ho diran

Carles Hac Mor. *Ad libitum.*
CCG. Girona, 2005

FINAL D'UN CONTE

■ Les estrelles que es miren
en l'aigua de la bassa han vigilat
altres vides abans d'aquesta nostra.

És una nit d'estiu: la bassa guarda,
més fràgil que el reflex de cap estrella,
el del somriure que hem perdut per sempre.
Els gossos el saquegen,
quan s'acosten a veure l'aigua negra.

Joan Margarit. *Càlcul d'estructures.*
PROA. Barcelona, 2005.